

Nederlands circus op Salon du Livre

Ook Nederlandse jeugdboekenschrijvers zijn eregast op de Salon du Livre. "Zij nemen hun lezers serieus."

Door onze correspondent
PIETER KOTTMAN

PARIJS, 22 MAAÏ. Met vaste hand voorziet de zevenjarige Christophe zijn olifant van een enorm oor. De Vlaamse kinderboekenschrijver- en illustrator Carl Cneut, gespecialiseerd in olifanten tekenen, vindt het lijnenspel 'prachtig' en moedigt de tekenaar aan 'net als echte kunstenaars' zijn handtekening eronder te zetten. Hij heeft het nog niet gezegd, of een kleine kattenkop met blonde vlechtjes neemt Christophe de viltstift uit handen en zet zwaarig 'Fanny' onder het beest. De 'echte kunstenaar' kijkt bedremmeld toe.

Het tafereeltje speelt zich af in de 'Espace Jeunesse' op de 23e editie van de Salon du Livre in Parijs. Nederlandse en Vlaamse schrijvers zijn eregasten van de beurs. Voor Fransen goeddeels onbekende, maar belangrijke schrijvers, zo laten de media dezer dagen niet af te benadrukken. Ten bewijze wordt telkens herhaald dat de aarde 22 miljoen Nederlands-sprekenden herbergt, nog afgezien van Surinamers en Antillianen. Het Nederlands, zo luidt de impliciete boodschap, is een heuse taal, al denken de Fransen misschien van niet.

De vorige eregast, Italië, bracht nauwelijks boeken voor de jeugd mee. Van de Nederlanders, gevangen onder de noemer 'Vuurtorens van het Noorden', heeft de jeugdliteratuurdeskundige van de Salon, Charlotte Guitard, werk gemaakt. Ze toont een folder met ongeveer tachtig vertaalde boeken - van Els Pelgrom, Guus Kuijer, Joke van Leeuwen, Carl Cneut, Pamela Koevoets en veel anderen. "De Nederlandse jeugdliteratuur is een openbaring. De Nederlandse schrijvers nemen hun jonge lezers serieus, schuwen geen enkel onderwerp, brengen een boodschap over en verschaffen inzicht in moraal en dilemma's. *Frère* van Ted van Lieshout, met een subtiel homoseksueel thema, vond ik schitterend. Ik had een school opmerkzaam gemaakt op het boek, maar de directeur zei me dat hij er niet over peukerde het te behandelen. Frankrijk loopt echt achter."

Harry Mulisch, gepromoveerd tot chevalier d'honneur, poseert voor de Nederlandse stand op de Salon du Livre (Foto Klaas Koppe)

Jeugdboekenschrijvers vormen maar een klein smaldeel van het zestigtal, in Parijs neergestreken Nederlandse schrijvers. Hun vertaalde en onvertaalde boeken liggen in grote stapels onder het Nederlandse paviljoen, een oplopende constructie van verschillende verdiepingen, die te zamen een blauwe zee suggereren. Een jonge vrouw zit in een hoekje het 'in de krant goedbesproken' *Siegfried* van Harry Mulisch te lezen. Ze leest veel, zegt ze, maar kent geen enkele Nederlandse schrijver. Een ou-

dere dame aarzelt tussen verschillende boeken van Hella Haasse, van wie ze jaren geleden *En la forêt de longue attente* ('Het Woud der Verwachtingen') las. Deze keer wordt het waarschijnlijk *La Récaltrante* ('Mevrouw Bentinck').

Het openbare gesprek met Haasse is geannuleerd, wegens ongesteldheid van haar man. Dat mer Hugo Claus, zelf ziek, gaat ook niet door. „Dat wil niet zeggen dat Claus getrouwd is met Haasse”, preciseert iemand op een borrel in de stand van Droits.nl van Lex

Spaans. Spaans regelt de auteursrechten voor onder meer uitgeverij PCM-Meulenhoff, Arena en Prometheus. De zaken gaan goed: er zijn twee buitenlandse gegadigden voor werk van Charlotte Mutsaers. Een cameraman registreert een glimlachend gesprek tussen Connie Palmen (*Les Lois*, 'De Wetten') en Rudi Wester, directrice van het Fonds dat de afgelopen tien jaar voor een grote stroom vertalingen gezorgd heeft. *Le Monde* schreef een portret van Wester, benoemd tot directeur van het Insti-

tut Néerlandais in Parijs.

Hafid Bouazza (*Les pieds d'Abdullah*, 'De voeten van Abdullah') komt net terug van een vrolijk debat met collega's Abdelkader Benali (*Noces à la Mer*, 'Bruiloft aan Zee'), Adriaan van Dis (*Fichue Famille*, 'Familieziek') en Anne Provoost (*Le Piège*, 'Vallen'). Thema: immigratie/integratie. Van Dis gelooft in 'vermenging, de enige oplossing', Bouazza in 'de wetten van het gastland', Provoost in 'het recht van iedereen zich overal te vestigen' en Benali in 'de twijfel'.

Het overwegend Nederlandstalige publiek amuseert zich.

Op een receptie op de Nederlandse ambassade laat Margriet de Moor (*Le rendez-vous*, 'Zee-Binnen') zich ontvallen 'het hele circus met die simultaan gehouden debatten en interviews onaangenaam' te vinden. „Het is niets anders dan goed-georganiseerde onverschilligheid.” Renate Dorrestein (*Sans Merci*, 'Zonder Genade') is net aangekomen. Ze gaat er vandaag 'tegen aan'. 'Ik ben eraan gewend geraakt mezelf te verkopen.'